

N. IV, 999

R - Foh. Alphonstcales  
5. Oplag.



# NAAR

## BØLGEN LARMER HØIT.



ELLER  
**SOMMERREYER**  
**1896.**

Musiken

arrangeret og tillids komponeret

Olfert Jespersen.

Forlæggeren Einarson.

KØBENHAVN

1396287420

Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

## Visen om Antoniestræde.

Moderato assai.

C. A. Thielo.

Nr. 1.

1. Det Sted, hvor - paa I træ - de, det  
 2. Her sad i for - dums Ti - der en  
 3. Her of - red man til Frej - a, sang  
 4. Nu skal I strax be - træ - de Hr.

kal - des An - to - nie - stræ - de, der le - ver o - ver  
 Del har - nsk - klæd - te Kæm - per, ud - hvi - le - de fra  
 San - gen: „Ej - a Po - pej - a“, det er en gam - mel  
 Chri - sten Ber - ni - kove Stræ - de, kaldt saa - dan ef - ter

firs Bør - sten - bin - de - re. Ga - den blev byg - get af  
 Strid, et halvt Aars Tid. Her bo - e - de én - gang vort  
 is - lansk P Sal - me - sang. Der bo - e - de Drost Pe - ter  
 Stadsmand Lars Di - ne - sen. Her har i He - den - old

Kong E - rik Ej - e - god og Mur - me - ster  
 Lands før - ste Kul - gres - ser, nu Hør - kræm - mer  
 Hes - sel, fedt Tor - den - skjold, han var stør - re end -  
 staa - et saa mangt et Slag, for Ex - em - pel det ved

Licht, der byg-ger saa kvikt, om end no-get  
 Dahl boer paa før-ste Sal. Og en stor Pro-prie-  
 nu end han-ses Sta-tu. Paa den Sva-le-  
 Svold, Aar? Tu-sind og tolv! Her i Num-mer

smalt, og Ga-den blev døbt og kaldt op  
 tør Hr. Jo-seph-son skæn-ke-d her en  
 gang Niels Juel tit gav Agt og sang: „Du  
 6 lo-ge-red Hr. Pe-der Syv, der

*Repetition: Kor af Prøvetus-Skolebørn*

ef-ter den an-se-te, hel-li-ge,  
 stor Grund til Chri-stian, til Chri-stian, til  
 gam-la Du fri-ska, Du gam-la, Du  
 op-fandt en ot-te, ni, ti, ell'-ve

*legato*

hel-li-ge An-to-ni-e. Op e.  
 Chri-stian den fjer-des Sta-tu! En tu!  
 fri-ska Du fjåll-he-ga Nord! Du Nord!  
 Ti-mers Nor-mal-ar-bejds-dag! Der dag!

1. 2.

## Clothildes stille Tanker.

Gracioso.

Olfert Jespersen.

Nr. 2.

*p*

*Clothilde.*

1. I Kærlig-heds Myste - ri - um er jeg des-
2. En Lærer var der, som var go' det er Hr.
3. En Rytter - sta - tu - e til Æ - re for Kong
4. Naar jeg med Faer og Moer skal tra - ve, gaar vi
5. Min Fætter Carl, som knap nok naaer mig her til

*rit.*

værre ganske dum; jeg er saa ung end - nu. Jeg vil de ger - ne Ti - mer  
Haa - se - An - ge - lo, den Mand der skrivel „Puk“ han skrevet har en Le - de -  
Christi - an den fje - re skal vi ha' i - gen. Han haer jo til vo - re  
i bo - tanisk Ha - ve, al - tid sam - me Vej. Og jeg dog bærer i min  
Skulderen, hangaar og læ - ser til Ju - rist. Men nu har Fyren set paa

*rit.*

ta; men hvor faar jeg en Lærer fra, jeg ik - ke a - ner, gør Du?  
traad, hvoraf han ej har skrevet no'et, man paa staar ik - ke et Suk.  
bed - ste, og skal vi ha' fle - re „He - ste“ bør skam han med paa den.  
Bar'm Lyst til at se det - te Ha - rem, men det maa jeg skam ej.  
Ga - densaadn en Prins og nu vil Ra - den par - tout væ - re Gar - dist.

Jeg vil væ - re flit - tig, og jeg har god For - stand,  
He - le Bo - gen har han laant fra et frem - med Land, er  
Vi gjer hundred tu - sind for at faa den i - stand,  
Faer har vist nok og - saa Lyst, men han hol - der Stand,  
Ho - de har han sik - kert nek; ja - men sik - ke Bén,

*rit.* *dim.* *rit.*

tror Du ik - ke, man skal se - gehelst en sø - dre Mand?  
det nu no - get at bebrej - desaadn vit - tig Mand?  
det er li' godt mange Pen - ge for en af - dod Mand.  
mon det stammer fra, at Faer er bleven Afholds - mand?  
nej Gar - dist er ik - ke no'et for saadn en lil - le En!

## 2 Mark og 4 Sk.

Tempo di Valse.

Olfert Jespersen.

Nr. 3.

*Nullemann.*

1. Gu' gaar 'et til
2. Den See, ne, som
3. Nø, Kun, sten gaar
4. En Slag, ter tidt

ba - ge, det er gan - ske be - stemt, det sés i det smaa som det  
vi fik af Høl - berg for - serti, den støt - ter skam dan - ske For -  
al - drig den ba - ne - de Vej, den sti - ger der syn - ker, den  
mi - ster sit go - de Hu - mer, naar Kø - det har hængt lidt for

sto - re, vi tje - ner sgu ik - ke vor's Pen - ge saa  
fatt' - re, den støt - ter dem kent og be - ta - ler dem  
sti - ger. Se Ham - mershejs Kvinder gou - te - rød man  
løn - ge, naar Svi - net har mi - støt sin go - de Ku -

nemt, som vo - res For - æl - dre gjør - 'e. Her  
svært, saa Til - gan - gen sta - dig bli'er matt' - re. Og  
ej, og det var dog tre dej - li - ge Pi - ger! Nej  
ler, saa kan det ej gø - res i Pen - ge. Og

sit - ter nu jeg i en gam - mel Ge - schæft, men der kan gaa  
 har Du et Styk - ke - to, tre Ak - ter stort, be - ta - les der  
 Pri - sen blandt sken - ne - ste Pi - ger i Nord, den bar saa - dan  
 Ind - ma - den, den maa jo al - drig vi - faa, det hol - der da

*rit. a tempo rit.*  
 U'er, hvor jeg ej ser en Kæft. Kan Ge - schæft, kan Ge -  
 sta - dig kon - tant en Rigs - ort, og Tan - tiem', ja Tan -  
 rar lil - le Pi - ge hos Thor. Na - tio - nal! Na - tio -  
 Juul saa ud - tryk ke - lig paa. Slag - ter Juul! Slag - ter

schæft, ja, det er sgu en fix Fri - ka -  
 tiem', med en lil - le ge - myt - lig Be -  
 nal! Du blev byg - get af en hel - lig  
 Juul! Svi - ne - ind - mad skal jo dog væ - re

del - le, jeg har Sans for det kom - mer - ei - ei -  
 skæ - ren, der gl'es slets - in - te no'et af Premi - e -  
 Han - sen, hel - lig er nu vist ej Dag - mar di -  
 nær - en - de, ku' man ik - ke gl' Ind - mad, til Lær - er -

le, jeg kan ke - be, men jeg kan sgu'n - te sæl -  
 ren, der maa Dig - te - ren nej - es med Æ -  
 to, ja - men hun sat - te li - ge - godt Kran -  
 ne, saa fik de da no - get for - sær - en -

le. Ko - ste - skaft!  
ren! In - di - ot!  
sen paa Na - tio - nall!  
det! Svi - ne - mad!

Ko - ste - skaft!  
In - di - ot!  
Na - tio - nall!  
Svi - ne - mad!

hvor fra skaf - fe Kosten, naar sta - dig man har paa  
Er det Stykket, der trækker paa, det har Du troet, næ, ser Du  
Det var ik - ke a - le - ne det krol - le - de Haar, men na -  
Ved Gud - jeg vil prø - ve - jeg vil ha' mig et Fad, hvad

*lento*

Lof - tet det sam - me La - ger, gam - le Børsten bin - der  
Nys - gær - rig - hed, min Her - re, fylder Par - ket og Par -  
tur - lig - vis oss' Ta - len - tet, det var stør - re end man hav - de  
Fan - lens skal man med den fine Mad, naar - ens tid man kan nøj - med

*dim.*

Sa - ger, De maa da' n - te tro, jeg mer faar ..... 2 Mark og 4 Sk.  
ter - re! Hvorfor skul - de Du saa ha' de 2 Mark og 4 Sk.?  
ven - tet, det var li - ge ak - ku - rat til 2 Mark og 4 Sk.  
Svi - nemad, et Vognmandslæs til 2 Mark og 4 Sk.

*ritard.* *a tempo più mosso*

for 'n Skrup - pe med Bør - ster og Skaft!  
dem har Sjo - ver - ne ør - lig for - tjent! *D.C. al*  
be - reg - net paa den gam - le Ma - ner!  
det er Hart - kor - net ak - ku - rat till!

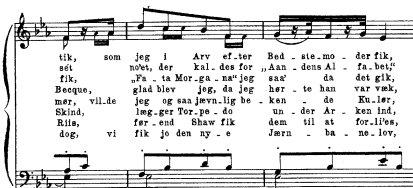
## Over det hele.

Potpourri.

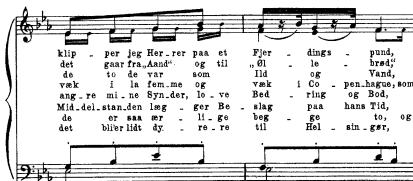
Nr. 4.



1. I min Hun - de - klip - per - Bu -  
 2. Har i Fers - lewa Bia - de De  
 3. Ro - berts Valg - a - vi - ser jeg  
 4. Jeg var henne og hø - re Hen - ri  
 5. Hav - de jeg blot Jo - hannes Jær - gensens Hu -  
 6. E - skild Sa - lo - mon ax - e - ler sit  
 7. Hvem havde Ret - Mar - ti - nius el - ler  
 8. Et Resultat fik Rigs - da - gen



tik, som jeg i Arv ef - ter Bed - ste - mo - der fik,  
 sét no'et, der kal - des for „Aan - dens Al - fa - bet;“  
 fik, „Fa - ta Mor - ga - na“ jeg saa' da det gik,  
 Becque, glad blev jeg, da jeg hør - te han var væk,  
 mær, vil - de jeg og saa jævn - lig be - ken - de Ku - lær,  
 Skind, læg - ger Tor - pe - do un - der Ar - ken ind,  
 Riis, før - end Shaw fik dem til at for - li'es,  
 dog, vi fik jo den ny - e Jærn - ba - ne - lov,



klip - per jeg Her - rer paa et Fjer - dings - pund,  
 det gaar fra „Aand“ og til „Øl - le - brød;“  
 de to de var som Ild og Vand,  
 væk i la fem - me og væk i Co - pen - hague, som  
 ang - re mi - ne Syn - der, lo - ve Bed - ring og Bod,  
 Mid - del - stan - den læg - ger Be - slag paa hans Tid,  
 de er saa sær - li - ge beg - ge to, og  
 det bliver lidt dy - re - re til Hel - sin - gør,



og - saa den meget sto - re dan - ske Hund, déls  
 O - ver - sæt tel - sen er Pi - ne død ganske  
 lig - ned dog hin - an - den - véd De hvordan? Der var  
 han hav - de set paa en Ef - ter - mid - dag, og kendte  
 ja men jeg mangler nu det bor - ger - li - ge Mod, jeg er jo lidt  
 han har dog al - tid Tid til lidt Vid, det vil si', han er jo  
 Shaws Før - kla - ring var virkelig go', den var  
 ellers bli'er det næsten li - saa bil - ligt som før, det er dog

fin Fri - sur i de en - kel - te De - le, déls  
 sød i de en - kel - te De - le, men den er  
 Slu - der i de en - kel - te De - le, men det var  
 nøj - ø i dens en - kel - te De - le, han var  
 sær i de en - kel - te De - le, og jeg er  
 ik - ke li - ge vit - tig o - ver det he - le, men der' dog  
 tyd' - lig nok i de en - kel - te De - le, men  
 Fremakridt i de en - kel - te De - le, Rigs - dags -

Kø - ter - - klip o - ver det he - le!  
 gan - ske blød saad'n o - ver det he - le!  
 Pæ - re vrøvl o - ver det he - le!  
 gan - ske fjol - let o - ver det he - le!  
 slet ik - ke vild ef - ter at blot - te mig o - ver det he - le!  
 Til - løb i de en - kel - te De - le!  
 ik - ke til at for - staa et Ordaf o - ver det he - le!  
 mæn - de - ne kør' gratis o - ver det he - le!

## Jeg gør det aldrig mer.

Moderato.

Fransk Melodi.

Nr. 5.

*Clotilde.*

1. Da jeg for - le - den stak med et Tog fra Snekker.  
 2. Og strax fra Ba - ne - gaar - den med Hei - des „Bus“ vi  
 3. Saa tog vi Ti - me = Æ - ske til Wes - sels Ma - ga -  
 4. Om Aftnen drak vi Bror - skaal i skummen - de Cré -

sten, kom jeg i liv - lig Snak med en Her - re i Ku -  
 to' af sted til Frel - sers Taar - 'n, om - kring ad Lan - ge -  
 sin, der - fra til Koedtfødt Pesch - cke, at se paa et Gar -  
 mant, og vi drak Fars og Mors Skaal, da Pug - le - ne de

péen. Det var en for - nem Sven - sker med „Gyl - den“ i sit  
 bro. De „Bus - ser“ er skam go - ds, ja, vi blev kun ge -  
 din. Vi mo - red os u - tro - lig, Ki - nop - ti - kon vi  
 sang. Da jeg saa So - len skin - ne, jeg lo og tænkte

Navn, han kend - te in - gen Menn - sker, det Skind, i Kø - ben -  
 nært af Kon - dukter - der tro - de at vi var gaaet for -  
 saa; han fandt det var saa ro - lig, paa svensk vel at for -  
 blot, jeg al - drig no - gen - sin - de har mo - ret mig saa

*rit.*

havn. Han lod mig flint for - staa, hvor trist det  
 kert. Vi op i Kug - len gik Gud, sik - ket  
 staa. Og vi til Sko - ven to; den Hjem - tur  
 godt! Da jeg var hjem - me her, var Klokk - en

var at gaa i By-en e-en rundt, naa-i et  
 O-ver-blik! Vi Ø-ster-fæl-led saa' med man-ge  
 den var go', vi stod i Baa-se-vis som Sild i  
 Tre-kvar-ter, min Mor i Vind-vet laa, for- knyt hun

svagt Se-kund jeg saa, Skal med jeg ta'! Han raab-te  
 Ke-er paa, en af dem brøl-te saad'n, at jeg greb  
 Daa-se-vis, jeg var u-lyk-ke-lig og sa' ud-  
 paa mig saa; jeg kys-sed Mor og lo: „Aa vær nu

hen-rykt Ja! Naa som vi snak-ked dér synt's jeg det  
 Svensk'rens Haand, og raab-te: „Jeg vil ner! Jeg blier saa  
 tryk-ke-lig: „Lad vær og tryk mig her, lad vær og  
 sæd og go; lad vær og skænd jeg be'r, saa lo- vær

*espress.*

var Pla-ser- jeg gør det al- - drig- mer!  
 pud-sig her- jeg gør det al- - drig- mer!  
 tryk mig der- jeg gør det al- - drig- mer!  
 jeg Dig her- jeg gør det al- - drig- mer!

*f*

## Op med Femøren!

Olfert Jespersen.

Vals Tempo.

Nullemann.

Nr. 6.

*p*

1. Der er Bal i „Fug-len“ Du Lad  
 2. Naa, at man kan sæt-te Pris paa  
 3. Der er stor Ud-stil-tingsfest i  
 4. Sik-ken Mas-se Blom-sterstads, en  
 5., Dommens Dag-til Her-man Bang varn

os ta' Dros-ke nu, aa, lil-le Kusk, vaagn op og ker! Det er  
 „Ber-ling-ske A-vis“ ja, det kan før den bed-ste ske, men jeg  
 Mal-me, det er bedst at kom-me o-ver for at se'en, ja-men  
 Mas-se kostbart Brashvor Da-mer-ne er dej-lig klædt! Er det  
 me-get flot Present, ja, Richard Schrøder er skam flot. Gud ved

Premiema-ske, bal, her Val-de-mar, Du skal skam vin-de Præmien, før Du  
 fat-ter ik-ke, at den skal be-ta-le Skat, den er jo in-gen Va-ri-  
 plej-e sal-ten Se, se Mal'-m-me og de-la værder'sgunte me-get  
 Bryllup el-ler Bal, en Prins, der gif-tes skal? Nej, Mar-ke-d i Kon-cert-pa-  
 hvordan det gaarmig, og hvor-dan det gaar Dig paa Dommens Dag-jeg haaber

*legato*

døyl Sik-ke Pier! de er fra Elsass Loth-rin-gen a', hel-life  
 tøl Det er'n rask lil-le Shop, der har ban-ke-t sig op, den er  
 ve'en! Prøv al-life-vel hvor let Du kan der se Dig møet, ja-men  
 læet! Blomster smaa hvilske: hejl o for-glem-glemmig ej! Elsk Din  
 godt! Bang han tjen-te jo lidt, det var ik-ke saa fedt, det var

*trio*

Egt'stand, der'r en Egt'mand, han ta'r blot Rin-gen a'  
 nær-som, den har Lær-dom, den har Sans for'n Spil-op!  
 drik-ke maa Du ik-ke u-den Spi-se-bil-let!  
 Næ-ste, køb det bed-ste, pluk en Ro-se hos mig! Ge-  
 li-ge, lad mig si-ge til Kred-it-or Nr. 1.

\* Gang *f*

Val - de, hæng i nu skær'en! Jem - fru, maa jeg ha' E - ren!  
 Hvor - for er Folk saa on - de? der er sgu in - gen Grund til  
 Rundt - omkring paa Ter - ræ - net ly - der paa svensk Re - fræ - net:  
 hej - me - raad in - de Hop - sa, Ge - ne - ral - in - de Lang - som  
 Og da saa Kong - ens Fo - ged og - saa vil ha - ve no - get og

En med Tryk paa - Op med Fem - år'n! Val - de, sæt i med Hæ - len,  
 sta - dig at raa - be: Op med Fem - år'n! Lad den ha' Lov at smække sig,  
 Bror! Vil Du vær - st - go' op med Fem - år'n! Og er Du in - vi - te - ret,  
 s'fer saa be - da - ar'n - de: Op med Fem - år'n! Al - le de a - de - li - ge -  
 s'fer til Kas - ser' - en: Op med Fem - år'n! Sva - rer Kas - ser' - en: Kæ - re,

uh, hvor det gør i Sjø - len! En med Tryk paa - Op med  
 den kan jo li - ge dække sig, den sæt - ter til, skalden op med  
 saa er Du rent le - ve - ret, saaskal Du navn - lig op med  
 hvor de kan staa og si - ge li' - som vi an - dre: Op med  
 aa, De er mindst den fjer'e, de'n Ti - me siden de gik med

*Repetition ad lib.* 2.  
 Fem - år'n! Val - de sæt i med Hæ - len, uh, hvor det  
 Fem - år'n! Lad den ha' Lov at smække sig, den kan jo  
 Fem - år'n! Og er Du in - vi - te - ret, saa er Du  
 Fem - år'n! Al - le de a - de - li - ge - hvor de kan  
 Fem - år'n! Sva - rer Kas - ser' - en: Kæ - re, aa, De er

gør i Sjø - len! En med Tryk paa - Op med Fem - år'n!  
 li - ge dække sig, den sæt - ter til skalden op med Fem - år'n!  
 rent le - ve - ret, saa skal Du navn - lig op med Fem - år'n!  
 staa og si - ge li' - som vi an - dre: Op med Fem - år'n!  
 mindst den fjer'e, de'n Ti - me siden de gik med Fem - år'n!

## En fix, lille, hyggelig Kirke.

Polka Tempo.

W. Aletter.

Nr. 7.

*Iversen.*

- |                              |                              |                               |
|------------------------------|------------------------------|-------------------------------|
| 1. Var der                   | ej en Sag i - fjor, som      | var saad'n lidt u - sæ - de - |
| 2. Naar man                  | før saa' en Be - vær - ter,  | saa for - un - dred det ej    |
| 3. Man skal                  | ej ex - tra - va - ge - re,  | det har jeg til Re - gel      |
| 4. Ø - ster - broes Mo - ral | til ny - lig                 | var hvad Franskmænd kalder    |
| 5. Tiet - gen                | red - der paa Mi - na - ten, | hvad han vil ha' i sin        |

lig ?	Den var	ik - ke nær saa	mor - som, som den
no'en,	men i	vo - re Da - ge	er der Af - gang
gjort,	men jeg	ken - der virk' lig	fle - re Folk, der
<i>don,</i>	ind - til	no'en fandt paa'n af -	sky - lig, styg I -
Haand,	han har	Ser - vi - tut paa	Ru - ten af - a

just var	ke - de - lig,	men jeg	troer nok, den bli'er
i den	Pro - fes - sion.	Der er	sta - dig - væk ad -
le - ver	alt for stort.	„Ber - ling - ske“	den Fejl har
dé med en	Pa - vil - lon.	Fejl en	Pa - vil - lon paa
Es - bjerg	Par - ke - ston.	Selv om	og - saa maa - ske

kla - ret,	naar en	Kom - mis - sion vi	faar,	og nu
skil - lie,	der i -	hær - dig kræ - ver	Ting,	som man
fun - den	hos Na -	tio - nen ar - ve - lig,	Tan - te	
Ø - ster,	hvad bær'	den øj i sit	Skød ?	Det er
Smær - ret	smel - ter	paa den lan - ge	Vej,	Hel - le

har vi faa - et Sva - ret, skønt der knap er gaaet et  
 ik - ke kan be - vil - ge, saa - som Ret til Be - ver -  
 har nu Ret i Grun - den, skønt hun selv er tar - ve -  
 Rum for on - de Ly - ster, saa - som The og Smør - re -  
 dus - se dass'lhvad gør 'et, ba - re Tiet - gen hol - der

Aar: Kommis - sion - er det det, I vil ha'? Hvor faar  
 ding. Be - vil - ling til Drikke vil Ma - gi -  
 lig. Po - li - tik er ik - ke no'et, hvor - til et  
 brød. Skam Dig no - get Ø - ster - bro, sving - ter  
 sig! Hvor - for skul - de Sta - ten ta'en, saa læn - ge

saa - dan I - deer I fra? Næ, - en fix, lil - le, hygge - lig  
 straten skam ik - ke til, men - en fix, lil - le, hygge - lig  
 lil - le Folk har Raad, næ - men en fix, lil - le, hygge - lig  
 Du Din Bar - ne - tro, næ, - bed pønt om en fix, lil - le,  
 Tiet - gen selv vil ha'en, han har dog bygget en fix, lil - le,

Kir - ke har I sgu me - get be - dre a'!  
 Kir - ke, som Be - thesda kan nik - ke til!  
 Kir - ke ko - ster næ - sten ik - ke no'et!  
 hygge - lig Kirke, saa kan Du maa - ske faa to!  
 hygge - lig Kirke med sin e - gen Ka - pel - lan!

## Køer paa Fælledeu.

Livligt.

Olfert Jespersen.

Nr. 8.

*Smededrengen.*

1. Manskal ms - de i Vest, manskal stil - le i Øst, jeg vil
2. Tror Du jeg gik i Byen, naar jeg ku' la' det vær' men man
3. Og hvad si'er Du til Schumannhan er nok lidt vred, han har
4. Har Du sét hvordan Ti - vo - li rut - ter med Krus, ja saa

snart se dem hængt paa Nør - re, ja, om Du til at ren - de og  
skal jo dog ha' de „Sking - ler“, næ - en Lej - te - nant, hvad i det er  
li - ge fra Haanden i Mun - den, for af „Tan - kim“ og sligt, Schumann  
flot har den al - drig for vaa - ren, de' en dyr Fri - can - de au, det te

hop - pe har Lyst, min Lyst - den er sgu'n - te stør - re. Næ., at  
no - get der klær, der er slet - ik - ke no'et der ding - leri! Ja - en  
bli'er Du'k - ke fed, og hvad vil Du saa her i Grun - den? Ja - at  
Pan - de - kagshus, og saa Gur - re - ja gaar'n, saa gaar 'en! Og nu

hal - se med et For - hjul ud til Sva - ne - mo - se - gaard, det er  
Lej - te - nant som Ul - rich, naa - da sik - ke Slag og Spænd, uh, som  
Seethkan tæm - me Lø - ver, det har vi jo set saa tidt, men er  
er de ved at sæt - te den - ne Nan - sen lidt paa Is, og saa

ik - ke no'et, der lig - ger for en Mand i mi - ne Aar, hvor - for  
Ul - rich kun - de fo - se den - ne Blik - ken - sla - ger - svend, det var  
Hu - set skidt, kan det jo væ - re svært at kla - re sit. E - le -  
har man Lov at se paa Vol - ker - sen for sam - me Pris, og saa



Fan - den skal en an - den a - se som en Dro.ske.hest! Næ.,  
 Sjør hva', at faa Lov a' gaa og ding.dang.de-re den!  
 fan - ter, Dro.me - da - rer, det er me-get ra-re Dyr,-  
 ho - re paa Carl Lum - bye og paa Ge-org, skifte - vis.

saa vil jeg hel - ler dri-ve som Keer paa Fælleden, for  
 Uh, hvor jeg selv ku' si - ge den: Keer paa Fælleden! Og  
 ja-men der mang-ler li - ge godt Keer paa Fælleden. „Die  
 Før holdt de Som-mer - fest med to Keer paa Fælleden, Folk

sik-ke de kan Par - ti - et gi' de Keer, Keer, Keer, Keer!  
 la - de som om jeg men-te blot de Keer, Keer, Keer, Keer!  
 dum.me Dä - nen' det er trev-ne Keer, Keer, Keer, Keer!  
 stod i Ke blot for at - se de Keer, Keer, Keer, Keer!

Buh, Buh, Buh!

Ja, vi vil hel - ler dri-ve som Keer paa Fælleden, de  
 Sik-ke vi selv ku' si - ge den: Keer paa Fælleden, og  
 Ja men der mang-ler li - ge - godt Keer paa Fælleden, die  
 Før holdt de Som-mer - fest med to Keer paa Fælleden, ja,

kan Par - ti - et gi' de Keer paa Fæl - led - en!  
 la - de som om vi men-te Keer paa Fæl - led - en!  
 Dä - nen det er trev-ne Keer paa Fæl - led - en!  
 Folk stod i Ke og saa to Keer paa Fæl - led - en!

## Mazurka.

Olfert Jespersen.

Nr. 9.

*f* *Nullemann.* *p*

1. Du
2. At
3. Der -
4. Vort

*f*

nor - di - ske Kraft, er Du død med Vi - king og med Gens - darm, den  
 ti - e skal væ - re Guld, men at ta - le det er kun Søl', ja  
 ov - re hvor Rommen vox - er og støt Suk - ker - plan - ter gro, i  
 Mo - dersmaal er saa her - ligt, men van - ske - ligt at for - staa, kan

*ad lib.*

dej - li - ge blaa Gens - darm, den Vi - kin - ge - blaa Gens - darm! Næ, den  
 ta - le er kun Søl', men Søl' det er dog Søl', ja  
 Ro Sukkerplan - ter gro, det er Ro - Sukker Nummer 2, hvor  
 Fers - lev Du let for - staa, ka' for - staa at Du kan for - staa. Hr.

er i det dan - ske Rug - brød og i Vig - go Jen - sens  
 Gu' er jeg for - drings - fuld, men Hr. Frei - lev - De véd med  
 vil - de Kæn - gu - ruh - er box - er, og Folk gaar i sort Tri -  
 Fers - lev han sli - der ær - ligt, har Sprog - Me - ka - nik som

*f* *ad lib.*

Arm, ma - skin - sel - tet frisk og varm, er Brø - det og Jen - sens  
 Øl, klang Frei - levs Ord af Søl', saa har Guld Vær - di med  
 kot, sad Caw - ling og drak Cli - quot med Cle - ve - land i Tri -  
 faa, men han ta'er sig for me - get paa, sik ke Vildmænd han hopper

Arm. O - lym - pi - ske Le - ge blev holdt i A - then, dér ma - de sig  
 Sol'. Vort Bor - ger - sind søg - ged han op af dets Ro, hans Ta - le var  
 kot. Ved skummen - de Dru - e han Cle - ve - land spør - : „Hør kan Du'n - te  
 paa. Hver e - ne - ste Vi - denskab har sin Ru - brik, han støt - ter med

nej - e hver e - vi - ge en. Selv Ve - nus fra Mi - lo, om  
 spækket med mangt et bon - mot. Hvor kent sa' han alt, hvad paa  
 bru - e et kvart Du - sin Øer. Om ej Por - to - ri - co er St.  
 Li - denskab Kong Me - ne - lik. Hr. Bau - ditz er kun saan en

end hun er køn, ta'er ej hun - dred Ki - lo som  
 Hjer - tet ham la', hen - rev saa to - talt, at jeg  
 Croix dog i f, St. Tho - mas er di - to, St.  
 Sous - Ge - ne - ral, men Fers - lev er Aan - den fra

*rit.* *rit.* (Gammelt Thema.)  
*2 Gang f*

Dan - ne - marks Søen. Hat - ten af for Jen - sen! af for Vig - go  
 sa': Skal vi ta' Hat - ten af for Freillev! der er Pif i  
 Jean rent ud Lef. Hat - ten af for Cavling! af for Henrik  
 Ho - tel Roy - al. Hat - ten af for Aanden! for E - tatsraad.

Jensen, han har hæ - vet hundred Ki - lo og sit Fø - delands Ry! Ry!  
 Freillev, Talen fly - der frisk fra Fæd - ners Kulsy - re - tryk! tryk!  
 Cavling, han er Commis - vo - y - a - geur i vest - in - diske Øer! Øer!  
 Aanden, han har af - luret Modersmaalet dets himmelske Lyd! Lyd!

1. 2.

## Den er for tyk.

Tempo di Valse.

Engelsk Melodi.

Nr.10.

*f*

*Iversen.* 1. Hvad man har  
2. Folk, aa de  
3. Saa' De Pau-  
4. Blot vor zo-o-

*p*

lært i sin Sko - le - tid er snart Løgn hver  
er saa mis - und' li - ge tit, dri - ver en Mand det en  
li - ne, som vi har haft stil - let ud i  
li - gi - ske Ha - gen - beck ej lø - ber med he - le

an - den Bid, hvad vo - re Læ - re - re har for -  
Smu - le vidt, saa ta'r strax Vråv - let og Slad' - ren  
Vim - mel - skaft, der var hen - ri - ven - ds Saft og  
Ka - gen væk, han sneg sig ind dér paa Slan - ge -

talt er nok Vråv læ - sten alt. At  
fat, Vråv, Slud - der og Pjatl Hr.  
Kraft, og som hun var skaft! Og  
vis, ind i vort Pa - ra - dis. Dér

Gorm blev gam - mel var den - gang kendt, nu véd man, han  
Sehe - sted, en ung og ret haa - be - fuld Mand, han blev jo be -  
Pi - gen nok stam - med fra fat - ti - ge Kaar, ja Be - ne - ne  
gør han den vil - de - ste Ti - ger tam, dér gør han en

de - de som ung Stu - dent, og Stærk - od - der, som vi har  
hand - let. jeg véd knap hvor - dan, end - skent han dog gjor - de Reedt -  
ty - ded paa Stol - pe - gaard, hun hav - de det dej - lig - ste  
Le - ve til Dæg - ge - lam, mens han la - der vo - re u -

lært gik i Kri', tænkt! han trak sig fri!  
Thotts Ka - bi - net næ - sten kom - plet!  
svø - re - ste Haar, og kun sex - ten Aar!  
skyl - di - ge Børn gaa med en Bjørn!

Naa, hvad skal man tro? Vi - den -  
Man kan paa et Kon - tor da'n - te  
Aa, sik - ken et Liv! at faa  
Han dres - se - rer en Gris saa den kan

skab er jo go', men at Har - ald Haar - fa - ger  
godt dri - ve Jord, men paa - staa, han ej ken - der  
hen - de til Viv, jo den var sgu ken - hun var  
fløj - te „Ma - this“, men at han ger en E - le -

gik med Pa - ryk, næ, den er for tykt!  
Hve - de fra Byg, næ, den er for tykt!  
slet ik - ke styg, men næ, hun var for tykt! *cresc.*  
fant til en Myg, - næ, den er for tykt!

## Det kan Pliirum ikke nytte.

Nullemann.

Potpourri.

Allegretto.

Nr. 11.

1. Det kan Pli - rum ik - ke nyt - te, at Du vil ha' Lov at  
 2. Der er Fri - hed her i <sup>1</sup> Nor - den til at put - te Folk i  
 3. Aa - bent Brev til Pe - ter Han - sen! Du har dan - te mi - stet  
 4. Vo - res Fol - ke - ting har læn - ge næg - tet at gi' vo - res

spyt - te i en Spor - vogn, det er far - ligt Gri - se - ri. Men naar  
 Jor - den, ja men Klok - ke - ring - ning det er strengt for - budt! Hvis en -  
 San - sen for dra - ma - tisk Kunst med Flugt og med Hu - mær? Har Du  
 Pen - ge ud til Fæst - ning, For - ter og til Mid - del - grund. Ja, men

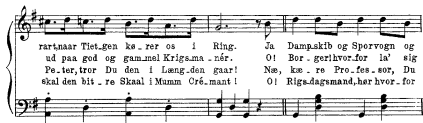
de bli'er smæl - tet sam - men, faar Du Lov at spyt - te ja men det bli'er  
 gang de sa - lig Re - ster har holdt Bryl - lup hos Borg - me - ster, gør det  
 paa Din dan - ske Skveplads ej for no - gen ny I - dé Plads? Jeg syn's  
 Gud - ske - lov des - vær - re Mi - ni - ste - ri - et var Her - re for at

Bes - sen Du faar Lov at spyt - te i. Hvis ej Tietgenfaars sin Villie, maa vi  
 ik - ke, for Du angreer det til - slut! Præ - sten kan ved Graven mø - de, men man  
 Du var me - get mer grin - ag - tig før! Spil for Fan - den et og an - det, der ej  
 skræ - be Kas - sen li - ge til dens Bund! Fæst - nin - gend er nu er lagt om Kø - ben.

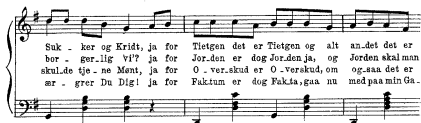
ven - te i ad - skilli - ge Aar, et hundred el - ler saadan der om - kring, ja hvor  
 kanham ik - ke mø - de, han kan gå - re hvad han vil og kan la' vær. Præ - ker  
 ke - der saa for - bæn - det som de Pud - sig - he - der, Du grov op i Aar! Lad os  
 havn, er nu et Fak - tum, og for Fak - tum maa man be - je sig en - gang. Ravns I -



for? jeg ka't-te fat-te, men jeg hør for-tæl-le, at de' er saa  
an-dre Folk ved Gra-ven, bli'er de stil-le ta'et i Kra-ven og smidt  
snart faa no'et med no'et paa, den Ma-nér som det er gaaet paa, kæ-re  
dé var ik-ke il-de, Rigs-dags-mænd til Fæstnings Gil-de tem-mé



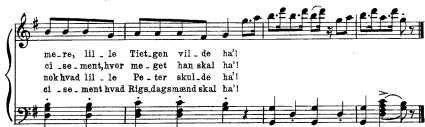
rart, naar Tiet-gen kæ-rer os i Ring. Ja Dampskib og Spørvogn og  
ud paa god og gammel Krigsma-nér. O! Bor-ger! hvor for la' sig  
Pe-ter, tror Du den i Læng-den gaar! Næ, kæ-re Pro-fes-sor, Du  
skal den bit-re Skaal i Mumm Cré-mant! O! Rigs-dags-mand, hør hvor for



Suk-ker og Kridt, ja for Tietgen det er Tietgen og alt an-det det er  
bor-ger-lig vi'? ja for Jor-den er dog Jor-den ja, og Jorden skal man  
skul-de tje-ne Ment, ja for O-ver-skud er O-verskud, om og-saa det er  
ær-grer Du Dig! ja for Faktum er dog Fakta, gaa nu med paa min Ga-



skidt, lad ham faa Kon-ces-sion til Dom-me-da', sku'der ik-ke væ-re  
i! Ak, alt er u-vist, naar man gaar bort her, fra, kun Præ-sten ved præ-  
tyndt, kom Riis og Schrå-der med Lom-men fuld der, fra, saa véd jeg og-saa  
lej. Og de sa': Aa ja! drak Skum og skreg Hur-ra! Ja Ravn han ved præ-



me-re, lil-le Tiet-gen vil-de ha'  
ci-se-ment, hvor me-get han skal ha'  
nok hvad lil-le Pe-ter skul-de ha'  
ci-se-ment hvad Rigs-dags-mænd skal ha'

## Kender Du...?

Moderato.

Potpourri.

Nr. 12.

Nullemann.

1. Ken - der Du Kam - mer - san - ger Niels Juel? Blandt Vaabenbrødre en
2. Ken - der Du Mat - zen, - svag Di - a - lekt, Kon - ge for Fug - le - nes
3. Ken - der Du Bil - le, - smil - en - de rund, han, der tog Afstand fra
4. Ken - der Du Kat - trup, - ven - lig og mild, navn - lig mod Folk, der har
5. Ken - der Du Nans - en, - He - gel en Søn, og som en Broder for

*con grazia poco a poco tempo di valse*

Stor - mo - gul, Sang - gu - dens hær - de - bre - de - ste Tol - k,  
 I - jed - re - de Slægt, Grundlovsfor - tel - ker som han var smurt,  
 Vil - lars Lunn - Man - gen en Amt - mand fin - der det stramt,  
 le - get med Ild. Spø - ge - fuld sa' han: „Schendorff, be - kend!  
 Geor - ge Grøn, sir - lig i Prag - t - bind og Fat - te - ral,

al - tid ved Stem - me, al - drig hjem - me, med en Røst der  
 Klæ - er og Næb og høj - re Vin - ge, paa Sky - de - ba - nen  
 at Ern - st skal al - le Ba - ner læg - ge, det gør ej den  
 Mord - bræn - der, Tyv, in - fa - me Syn - der, Rø - ver - tamp, Stifts -  
 kri - tisk han in - gen mer for - fel - ler: Berg - see, Brønd - sted

*ritard. - - dim.*

Lø - ver kan tøm - me, - el - sket af Konge som af sit Folk!  
 som og paa Thin ge ej han for tryder, hvad han har gjort!  
 mo - di - ge, kæk - ke Amtmand med Nøgle til Hol - bæk Amt! *f*  
 fy - si - kus, Flyn - der!“ Kat - trup det er en ge - myt - lig Svend!  
 og I - sted Møl - ler gi - ver han Guds Predi Gyl - den - dall



## Det er det gode ved det.

Moderato.

Olfert Jespersen.

Nr.13.

*mf*

1. Bahn-sons Fæstninger nu fær dig.  
 2. Det „for - e - ne - de“ ret godt i  
 3. Wag-ners „Mæ-ster-san-ge-re“ skal  
 4. Un - ge Ny-rop har for Mæ-ka -

*p*

*poco a poco cresc.*

den er fin, Danmarks na - tio - na - le Sag er nu: Ka - nin, en Ka -  
 Aar har tjent, Ak - tio - nø - rer - ne, de kan faa fem Pro-cent, ja - men  
 op i Aar, jeg skal hen og hø - re det saa snart det gaar, en Bil -  
 ni - ken Sans, Pe - ter Han - sen be'r ham rej - se u - den - lands, ge - ni -

*dim.**mf*

nin kan frel - se Lan - det fra Ru - in, det er det go'e ved 'et!  
 de vil sgu' ha' mer end fem Procent, det er det kriminelle ved 'et!  
 let hos Zimmermann jeg sag - tens faar, det er det go'e ved 'et!  
 ale I - deer er én - gang Pe - ter - mands, det er det bril - lante ved 'et!

En Ka - non er dyr, naarden skal væ - re fix, men en  
 Tænk De - char - ge næg - ter de saa - gu at gi', ja - men  
 Man - ge Ex - tra Sang - re en - ga - ge - res dér, blandt Te -  
 Pen - ge af The - a - tret har han faaet der - til, for det

*poco a poco cresc.*

fin Ka.nin den ko.ster næ sten nix, selv en me.get fin Ka.nin den  
Tiet.gen vil ej fin.de sig der.i, for De.char.ge er da no.get  
no.rer.ne er og.saa min Bar.bér, De kan rigt'nok tro, at det er  
kon.ge.li.ge har jo Raad der.til, er ved Pe.ters Re.gi.mente

*dim.* ko.ster nix, det er det rare ved'et! Der er  
man skal gi', det er det fine ved'et! „Fan.den  
en, der skær, det er det Sa'ns ved'et! Der bli'r  
naaet der.til, det er det grin.agtige ved'et! Ny.róp

me.gen Bavl om Ka.ni.ners Avl, hvor.dan faaes den bed.ste  
ga.le om der er Ta.le om, at I faar en Smu.le  
pil.let lidt, der bli'r spil.let lidt, saa bli'r Si.mon.sen u.  
kommer hjem med en fi.re.fem smaa I.deer og stor Ru.

Kryds.ning? Skal de væ.re kat.te.graa, væ.re  
me.re, nej, for Tiet.gen har sagt nej, ja og  
pas'.lig, og saa skal han gi' Kon.cert, og saa  
ti.ne, han skal prø.ve sit Ta.lent, aa, jeg

sto.re el.ler smaa? Ja, og skal de ej kun.ne  
Tiet.gen det er mig!“ „Maa jeg Or.det faa?“ „Det De  
skal han væ.re Vært, der bli'r prø.vet lidt, der bli'r  
sad og var saa spændt: no.get fly'er til.vejrs, no.get

gif - te sig u - den fo - re - gaaen - de Lys - ning? Skal den  
ger - ne maa, mig det ik - ke kan ge - ne - re, vil I  
e - vet lidt, at - ter Si - mon - sen u - pas' - lig, hvem sku'  
rybr til - vejrs, det er hans Pa - tent - ma - ski - ne med en

ste - ges mer el - ler spæk - kes før den der?  
ha' - de fem? For nu gaar jeg hjem - good by!  
a - ne, ak! at han er saa schwach - naa Takt!  
Mas - se smaa af Bal - let - tens Da - mer paa!

Det er eg'nt. lig li - ge - gyl - digt, for - saa - vidt som jeg  
Saa - dan Fræk - hed har man end - nu al - drig kendt, hver en  
„Me - ster - san - ger - ne“ bli'r ik - ke prø - vet mer, ja men  
Da - mer - ne hang rundt i Luf - ten o - ver alt, „Fata Mor -

*poco a poco cres - scen - do f*

véd, Ka - ni - ner sma - ger rig - tig skidt, uf, Ka - ni - ner sma - ger rent for -  
Ak - tio - nær er spændt - ja, ned - der - spændt, men de tar sgu li' - saa stille de  
Ga - ge gi'r de sta - dig min Bar - ber, der er Fan' - me' in - gen smalle  
ga - na' der i - mod til Jer - den faldt, si - den da er, Fata Mor - ga - na's

*p mf s*

ban - det skidt, og det er det Fandens ved'et!  
fem Pro - cent, og det er det go'e ved'et!  
Ste - der dér, og det er det noble ved'et!  
Da - ge talt, og det er det go'e ved'et!

*D. C. al*

## Pluk Roser.

Zart og let.

Olfert Jespersen.

Nr. 14.

*p*

*p scherz.*

*Clothilde.*

1. Da jeg gik rundt i
2. Tour-née i Hun-de-
3. Jeg al-tid svær-met
4. I Sen-dags var jeg

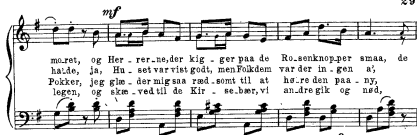
Ti-vo-li som lil-le Tes med Mo'r, saa' jeg ej nær saa  
 da-ge-ne, hvor-dan skal det dog gaa? Char-lot-te Wie-he  
 har for Fred'rik Brun og for hans Bror, for mig g'ies in-let  
 paa en Tur med Høj-res A. og V. vi skul-de Stephan

man-ge Ting som nu, da jeg er stor, nu er der jo A-  
 smæl-ted Hjer-ter, men kun me-get faa. Niels Juel han sved-te  
 høj-re end en rig-tig høj Te-mor, se der-for sæt-ter,  
 Ny-lands Ha-ve og hans Frugttræer se, Lars Di-ne-sen stod

kvari-um med en A-be-kat i Bur, og hen-ad Af-ten by-der Thrane  
 i Læg-stør, der med-te ba-re to, i-mens Hans Bechnok transpi-re-red  
 jeg paa Herolds Stemme særlig Pris, for den naar o-ver al-le Bjerge  
 u-den-for, han slip-per ik-ke ind, han er smidt ud af Høj-res Pa-ra-

*rit.* *pp*  
 paa en lil-le Lur. Dog mest Ro-sen-flor-ret mig al-tid har  
 so-lo i Ho-bro. I al-le Bla-de staar, godt Hus de  
 li-ge til Pa-ri! Den klin-ger som Klokker, den klinger som  
 dis, det ar-me Skind! Han stod paa Vej-en, for-ladt og for-

*mf*



mo-ret, og Her - rer-ne, der kig - ger paa de Ro-senknop-per smaa, de  
hat-de, ja, Hu - set var vist godt, men Folk-dem var der in-gen a',  
Pokker, jeg glø-der mig saa rød-somt til at hø-re den paa - ny,  
legen, og skæ-ved til de Kir - se-bær, vi an-dregik og nød,

*pp* *mf*

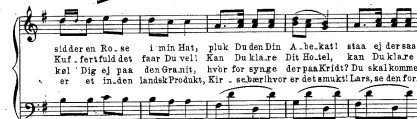


er-kennt fri-ser-te, men mærk'lig ge-ner-te, tidt tæn-ker jeg hvad  
i Smø-rum-ned-re, hvor Sal-get var bed-re, der blev de u-den  
na er han njemme, han s-ver sin Stemme paa'n Klip-pe ov-re  
det er hans Liv-ret han har sig for-iv-ret, han ang-red bit-tert

(Over et kendt Thema.)  
*espressivo*

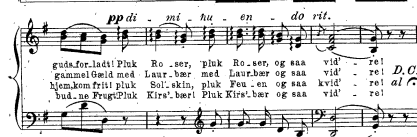


tæn-ker I dog paa!	Pluk Ro-ser! Pluk Ro-ser! Der
Af-bud bor-te fra.	Pluk Laur-bær! Pluk Laur-bær! En
ved Aa-kir-ke-by.	Pluk Sol-skin! Pluk Sol-skin! For-
dengang San-gen lød:	Pluk Kirs'-bær! Pluk Kirs'-bær! Det



sidder en Ro-se i min Hat, pluk Duden Din A-be-ka! staa ej dersaa  
Kuf-fertfuld det faar Du vel! Kan Du kla-re Dit Ho-tel, kan Du kla-re  
køl Dig ej paa den Granit, hvør for synge der paa Kridt? Du skal komme  
er et in-den landsk Produkt, Kir-sebær! hvor er det smukt! Lars, se den for-

*pp* di - mi - hu - en - do rit.



guds-for-ladt! Pluk Ro-ser, pluk Ro-ser, og saa vid'-rel	
gammel Gæld med Laur-bær med Laur-bær og saa vid'-rel	<i>D.C.</i>
Hjem-kom frit! pluk Sol-skin, pluk Feu-len og saa kvid'-rel	<i>al</i>
bud-ne Frugt! Pluk Kirs'-bær! Pluk Kirs'-bær og saa vid'-rel	

## Kærligheds-Duet.

Nr. 15.

Andantino. *p legato* Olfert Jespersen.

*Clothilde og Nullemann.* *Han.1.* Aa, el - ske go - de dan - ske  
*Han.2.* Ja hol - der jeg hvad jeg vil  
*Han.3.* Det var skam rig - tig rart Clo -

*legato*

*espress.*

Kvin - der kan vel selv en Ber - sten - bin - der, saa - dan en som  
 lo - ve, faar Du Guld og grøn - ne Sko - ve, for jeg er saa  
 thil - de, at saa ex - pe - dit Du vil - de føl - ge Hjer - tets

jeg, og hvis Dig in - tet an - det bin - der, kan der  
 rar, og Du skal kom - me med til Ho - ve, hvis Du  
 Trang. Nu skri - ve skal ved Gud Mor - lil - le hist ved

*rit.*

saa vær'no'et til Hin - der for at el - ske mig? *Han.* Aa kæ - re,  
 væ - re vil hvad To - ve var for Val - de - mar! *Han.* Aa kæ - re,  
 Sen - der - markens Kil - de vo - res Bryl - lups - sang. Og nu ge -

lad os væ-re Ven-ner, jeg af Navn kun Elskov ken-der, a - ner  
 det er næ-sten som en Drøm, Din Kær- lig- hed er kommen saa- dan  
 svindt i Bryllups- tøj- et, jeg skal op og ned ad Stræ- get pro- me-

*ad libit.*

ej hvor - dan. *Han.* Men kæ-re, al- drig godt det en- der, Barnigrib  
 en- to- tre! *Han.* Jeg har jo Kon- ge- brev i Lommen, vi kan  
 ne - re Dig, i lan- ge Ba- ner rundt om „He- sten“ *Han.* Ja- men,

til med beg- ge Hænder, aa, det gaar al - drig an! *Han.* Ak  
 saa- men gif- tes om en Ti- me- skal vi da det? Og  
 først saa skal dog Præ- sten læn- ke Dig fast til mig! Sper'

*Fra* ♦ *til* ♦ *Melodi Brudstykke af Operaen „Bortførelsen“ noget ændret.*

El - skov rum - mer man - gen Fa - re! *Han.* Nej,  
 bli'er jeg spurgt af Præ - ste - man - den: „Har  
 Præ - sten mig: „Er det Din Vil - li - e, og

saa- dan maa De ik- ke sva- re, sig in - gen- ting. nej, De skal  
 I Jer raadfert med hin - an - den, med Faer og Moer og med et-  
 Har Du adspurgt Din Fa - mi - lie, Clo - thil - de, sig om ret be-

ba - re gi' mig et - Kys - kun gi' mig 'ét, saa  
 ce - te - ra, her Val - de, vil Du Thil - de ha?" Saa  
 tænkt Du har, om Du vil ha - ve Val - de - mar?" Saa

*dimin. 2 Gang vivace*

véd jeg, De kan li' mig lidt! *Han:* Aa, min Val - del  
 sva - rer jeg fra Sjø - len a': Aa, Hr. Pa - stor!  
 gi'r jeg Præsten det - te Svar: Gud, Hr. Pa - stor!

*dolce*

*Han.* Aa, Clo - thil - de! E - ni - ge i fer - ste  
 Aa, Hr. Pa - stor! Se en - gang paa Pi - gen  
 Gud, Hr. Pa - stor! Se en - gang paa Dren - gen

*più mosso*

Vers! *Han.* Det er vist før - ste Gang om - trent? *Han.* Ork! Det er end - nu  
 dér! Sig mig saakan man la' vær' at faa saad'n en  
 dér! Sig mig saakan man la' vær' at faa saad'n en

*meno assai*

al - drig høndt! *Han.* Val - de - mar! *Han* Thil - de - mor! mor!  
 Pi - ge kær! Hr. Pa - stor, næ la' vær! *f* *1. Vers uden vær'!*  
 Dengse kær! Hr. Pa - stor, nej la' vær! *Repetition, vær'!*

Offentlig Foredrag af Sangene er strengt forbudt!

Forfatterne.